

EF-rettsakter som etter en foreløpig oversikt vil kunne behandles i EØS-komiteen 2. februar 2007

Vedlegg I Veterinære og plantasanitære forhold

Kapittel I Veterinære forhold

32006 D 0117 Kommisjonsvedtak 2006/117/EF av 3. februar 2006 om endring av vedtakene 2001/881/EF og 2002/459/EF når det gjelder listen over grensekontrollstasjoner

Sammendrag av innhold

Rettsakten oppdaterer listen over grensekontrollstasjoner. Med bakgrunn i meldinger fra enkelte medlemsstater og inspeksjoner utført i henhold til vedtak 2001/881/EF, er det behov for å oppdatere listen over grensekontrollstasjoner. Noen nedlagte grensekontrollstasjoner fjernes fra listen og noen nye oppføres, og det foretas en endring av hvilke kategorier dyr og produkter enkelte grensekontrollstasjoner er godkjent for. Listen inkluderer videre Traces-enhetsnummer (Trade Control and Export System) for alle grensekontrollstasjonene. Listen med grensekontrollstasjoner i vedlegget til vedtak 2001/881/EF erstattes derfor av vedlegg I til denne rettsakten.

Vedtak 2002/459/EF lister opp alle enhetene i Traces-/Animo-nettverket, og denne listen må oppdateres på bakgrunn av endringene i listen med grensekontrollstasjoner. Vedlegget til 2002/459/EF endres derfor i samsvar med vedlegg II til denne rettsakten.

Vedtak 2001/881/EF og vedtak 2002/459/EF er begge en del av EØS-avtalen (jf. EØS-komiteens beslutning nr. 157/2002 av 6. desember 2002 og nr. 23/2003 av 14. mars 2003).

Merknader

Rettsakten medfører ikke behov for regelverksendring. Det må sendes ut en orientering til de norske grensekontrollstasjonene om oppdatert liste over godkjente grensekontrollstasjoner og enheter i Traces.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og likestillingsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

32006 D 0130 Kommisjonsvedtak 2006/130/EF av 10. februar 2006 om endring av vedtak 98/536/EF om liste over nasjonale referanselaboratorier for påvisning av reststoffer

Sammendrag av innhold

Rettsakten endrer vedlegget til vedtak 98/536/EF, som inneholder liste over nasjonale referanselaboratorier for undersøkelse av reststoffer. Medlemsstatene har reorganisert referanselaboratoriene sine for å oppfylle kravene i direktiv 96/23/EF, spesielt kravet om at ett reststoff eller en reststoffgruppe bare kan anvises til ett laboratorium. Referanselaboratoriene i de nye medlemsstatene tas også inn på listen.

Vedtak 98/536/EF er en del av EØS-avtalen (jf. EØS-komiteens beslutning nr. 76/1999 av 25. juni 1999).

Merknader

Rettsakten medfører ikke behov for regelverksendring.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og likestillingsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

32006 D 0214 Kommisjonsvedtak 2006/214/EF av 7. mars 2006 om endring av vedlegg I og II til vedtak 2002/308/EF om utarbeiding av lister over godkjente soner og godkjente anlegg når det gjelder en eller flere av fisesykdommene viral hemoragisk septikemi (VHS) og infeksjøs hematopoetisk nekrose (IHN)

Sammendrag av innhold

Rettsakten endrer listen over soner og anlegg som er fri for fisesykdommene viral hemoragisk septikemi (VHS) og/eller infeksjøs hematopoetisk nekrose (IHN). Endringene omfatter Italia, Frankrike, Østerrike og Tyskland. Disse landene har dokumentert at visse områder på deres territorium tilfredsstiller kravene til å bli erklært fri for en eller begge sykdommene. Listen endres i samsvar med den fremlagte dokumentasjonen.

Vedtaket 2002/308/EF er en del av EØS-avtalen (jf. EØS-komiteens beslutning nr. 29/2003 av 14. mars 2003).

Merknader

Rettsakten medfører ikke behov for regelverksendring. Oppdatert liste må til enhver tid være tilgjengelig på Mattilsynets hjemmesider i tilknytning til forskrift 14. oktober 2003 nr. 1239 om dyrehelsemessige betingelser ved omsetning og import av akvakulturdyr og akvakulturprodukter.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og likestillingsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

32006 D 0272 Kommisjonsvedtak 2006/272/EF av 5. april 2006 om endring av vedtak 2004/453/EF når det gjelder Sverige og UK

Sammendrag av innhold

Rettsakten endrer vedtak 2004/453/EF når det gjelder infeksjøs pankreasnekrose (IPN) i Sverige. Hele Sverige har vært erklært fritt for IPN og listet i vedlegg I til vedtak 2004/453/EF. Det er nå meldt om ett tilfelle av IPN hos villfisk og ett tilfelle hos oppdrettsfisk i kystområdene i Sverige. Innlandet er imidlertid fortsatt fritt. Fastlandet føres fortsatt opp som fritt i vedlegg I kapittel I til vedtak 2004/453/EF, mens kystområdet føres opp som område der det er godkjent kontroll- og utryddelsesprogram i vedlegg II kapittel II i samme vedtak.

Etter samme vedtak skal det være målrettet overvåking av en sykdom når bare deler av et lands territorium er fritt for sykdommen. I rettsakten fastslås det at UK kan slippe å ha målrettet overvåking i Nord-Irland for sykdommer som Nord-Irland er erklært fri for, når Irland også er fri for de samme sykdommene. Dette gjelder selv om andre deler av UK ikke er fri for disse sykdommene.

Vedtak 2004/453/EF er en del av EØS-avtalen (jf. EØS-komiteens beslutning nr. 27/2005 av 11. mars 2005).

Merknader

Rettsakten krever endringer i lister i forskrift 14. oktober 2003 nr. 1239 om dyrehelsemessige vilkår ved omsetning og import av akvakulturdyr og akvakulturprodukter.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og likestillingsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering

Kapittel I Kjøretøyer

32006 L 0072 Kommissjonsdirektiv 2006/72/EF av 18. august 2006 om endring av europaparlaments- og rådsdirektiv 97/24/EF om visse deler av og egenskaper ved motorvogner med to eller tre hjul, for å tilpasse det til den tekniske utvikling

Sammendrag av innhold

Kommissjonsdirektiv 2006/72/EF endrer parlaments- og rådsdirektiv 97/24/EF om deler og egenskaper vedrørende motorvogner med to eller tre hjul. Direktiv 97/24/EF er et av særdirrektivene under typegodkjenningsdirektivet for motorvogner med to eller tre hjul, direktiv 2002/24/EF. Det nye direktivet innebærer ikke skjerpning av avgasskravene for motorsykkel. Det innføres kun en ny, alternativ målemetode for avgassutslipp.

De forente nasjoners ønomiske kommisjon for Europa (UN/ECE) har utarbeidet globalt teknisk regelverk (GTR) nr. 2, om måleprosedyre for avgassutslipp, CO₂-utslipp og drivstofforbruk for motorsykler med to hjul med motor med elektrisk tenning eller kompresjonstenning. Målet for dette er å skape et globalt marked for motorsykler, ved å harmonisere måleprosedyrene for utslipp fra motorsyklene globalt. Direktivet er tilpasset den seneste tekniske utvikling innen motorsykler.

Direktiv 2002/51/EF om reduksjon av utslipp av forurensende stoffer fra motordrevne kjøretøy med to eller tre hjul endret også grunddirektiv 97/24/EF. Direktivet inneholder bestemmelser om avgassutslipp fra motorvogner med to eller tre hjul, med grenseverdier for avgassutslipp og prosedyrer for hvordan avgassutslippet skal måles ved typegodkjenningen. Introduksjon av dette skjer i to trinn. Måleprosedyren i GTR nr. 2 tas med direktiv 2006/72/EF inn i direktiv 2002/51/EF, sammen med et nytt sett med grenseverdier. Den nye måleprosedyren tas inn som et alternativ til eksisterende måleprosedyre for det obligatoriske trinn 2 i direktiv 2002/51/EF. Det nye settet grenseverdier gjelder dersom den nye måleprosedyren benyttes. Disse grenseverdiene er tilpasset slik at utslippsnivået skal være det samme uansett hvilken måleprosedyre som benyttes. Emisjonskravene vil derfor ikke bli svekket. Grenseverdiene etter den nye målemetoden er som følger:

2006 - UN/ECE GTR nr. 2

	CO	HC	Nox
Vmaks < 130 km/h	2,62 g/km	0,75 g/km	0,17 g/km
Vmaks 130 km/h	2,62 g/km	0,33 g/km	0,22 g/km

Merknader

Direktivet vil føre til enklere typegodkjenningsprosedyre for motorsykkelfabrikanter som markedsfører motorsykler på flere markeder enn det europeiske. Direktivet krever endring av Kjøreøysforskriften kap. 25, men implementeringen vil ikke ha administrative eller økonomiske konsekvenser i Norge.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært behandlet i EØS-spesialutvalget for handelsforenkling, der Arbeids- og inkluderingsdepartementet, Barne- og likestillingsdepartementet, Finansdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Samferdselsdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Post- og teletilsynet og Vegdirektoratet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Kapittel XII Næringsmidler

32006 L 0053 Kommissjonsdirektiv 2006/53/EF av 7. juni 2006 om endring av rådsdirektiv 90/642/EØF når det gjelder grenseverdier for restmengder av fenbutatin-oksidi, fenheksamid, cyazofamid, linuron, triadimefon/triadimenol, pymetrozin og pyraklostrobin

Sammendrag av innhold

Rettsakten endrer grenseverdiene for plantevernmidlene fenbutatin-oksidi, fenheksamid, cyazofamid, triadimefon/triadimenol, pymetrozin og pyraklostrobin i næringsmidler. Bakgrunnen er at Kommissjonen har fått informasjon om ny eller endret bruk av disse stoffene. Forbrukernes langtidseksponering for stoffene via næringsmidler som kan inneholde rester er vurdert i henhold til gjeldende EU-prosedyrer. For pymetrozin, linuron, triadimenol, pyraklostrobin og fenbutatin-oksidi som det eksisterer akutt referansedose (ARfD) for, er den akutte eksponeringen via hvert enkelt av næringsmidlene som kan inneholde rester vurdert. For de andre stoffene viser tilgjengelig informasjon at ARfD ikke er nødvendig. Det er derfor ikke foretatt noen korttidsvurdering i forhold til disse. Mange av grenseverdiene er satt på deteksjonsgrensen. For fenheksamid, cyazofamid, linuron, pymetrozin og pyraklostrobin er grenseverdiene midlertidige. Disse gjøres permanente etter 4 år dersom det ikke innen den tid blir fremlagt ny dokumentasjon som berettiger fastsettelse av andre grenseverdier.

Merknader

Rettsakten krever endringer i forskrift 21. desember 1993 nr 1388 om rester av plantevernmidler mv. i næringsmidler. Gjennomføringen av rettsakten i norsk rett medfører ikke administrative eller økonomiske konsekvenser av betydning. Vurdering av plantevernmidler for bruk i Norge reguleres av forskrift om plantevernmidler av 26. juli 2004. Rådsdirektiv 91/414/EØF om godkjenning av plantevernmidler er en del av EØS-avtalen, men EØS/EFTA-landene har et ikke tidsavgrenset unntak for disse bestemmelsene.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært på høring hos de berørte. Mattilsynet har ikke mottatt noen kommentarer til rettsakten. Mattilsynet anser rettsakten som akseptabel.

Spesialutvalget for næringsmidler, der Barne- og likestillingsdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet og Helse- og omsorgsdepartementet er representert, har gitt sin tilslutning.

32006 L 0059 Kommisjonsdirektiv 2006/59/EF av 28. juni 2006 om endring av vedleggene til rådsdirektivene 76/895/EØF, 86/362/EØF, 86/363/EØF og 90/642/EØF når det gjelder grenseverdier for restmengder av karbaryl, deltametrin, endosulfan, fenitroton, metidation og oksamyl

Sammendrag av innhold

Rettsakten endrer grenseverdiene for plantevernmidlene karbaryl, deltametrin, endosulfan, fenitroton, metidation og oksamyl i næringsmidler. Bakgrunnen er at Kommisjonen har fått informasjon om at det var behov for å revurdere grenseverdiene i lys av ny informasjon om toksikologien og forbrukernes inntak.

Langtids- og korttidseksposering for disse stoffene via næringsmidler som kan inneholde rester vurdert i henhold til gjeldende EU-prosedyrer, viste at det var nødvendig å sette nye grenseverdier som sikrer at forbrukerne ikke blir utsatt for uakseptabel eksponering. Der det var relevant, ble også den akutte eksponering via hvert enkelt næringsmiddel som kan inneholde rester, vurdert. Det ble konkludert med at tilstedeværelsen av rester på eller under de nye grenseverdiene ikke vil gi noen akutt toksisk effekt.

De fleste grenseverdiene er satt på deteksjonsgrensen. Bortsett fra for oksamyl, er de permanente.

Merknader

Rettsakten krever endring i forskrift 21. desember 1993 nr 1388 om rester av plantevernmidler mv i næringsmidler.

Gjennomføring av rettsakten i norsk rett medfører ikke administrative eller økonomiske konsekvenser av betydning. Vurdering av plantevernmidler for bruk i Norge reguleres av forskrift om plantevernmidler av 26. juli 2004. Rådsdirektiv 91/414/EØF om godkjenning av plantevernmidler er en del av EØS-avtalen, men EØS/EFTA-landene har et ikke tidsavgrenset unntak for disse bestemmelsene.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært på høring hos de berørte. Mattilsynet har ikke mottatt noen kommentarer til rettsakten.

Mattilsynet anser rettsakten som akseptabel.

Spesialutvalget for næringsmidler, der Barne- og likestillingsdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet og Helse- og omsorgsdepartementet er representert, har gitt sin tilslutning

32006 L 0060 Kommisjonsdirektiv 2006/60/EF av 7. juli 2006 om endring av vedleggene til rådsdirektiv 90/642/EØF når det gjelder grenseverdier for restmengder av trifloksystrobin, tiabendazol, abamectin, benomyl, karbendazim, tiofanat-metyl, myclobutanyl, glyfosat, trimetylsulfonium, fenpropimorf og klormekvat

Sammendrag av innhold

Rettsakten endrer grenseverdiene for plantevernmidlene trifloksystrobin, tiabendazol, abamectin, benomyl, karbendazim, tiofanat-metyl, myclobutanyl, glyfosat, trimetylsulfonium, fenpropimorf og klormekvati næringsmidler. Bakgrunnen er at Kommisjonen har fått informasjon om ny eller endret bruk av alle stoffene unntatt klormekvat der det er informasjon om behov for en temporær MRL (maximum residue limit=grenseverdi for restmengder) for pærer i 3 år.

Langtidseksponering for disse stoffene via næringsmidler som kan inneholde rester, har blitt vurdert i henhold til gjeldende EU-prosedyrer og praksis samt at det er tatt hensyn til retningslinjer publisert av WHO. Det ble tatt hensyn til at abamectin og tiabendazol også blir brukt som veterinærmedisin til produksjonsdyr. Det er etablert MRL (grenseverdi for restmengder) for disse etter regelverket for medisinrester, og MRL for disse stoffene i plantevernmidler settes slik at ikke ADI (akseptabelt daglig inntak) overskrides.

For benomyl, karbendazim, tiofanatmetyl, fenpropimorf og klormekvat finnes det ARfD (akutt referansedose). Den akutte eksponeringen via hvert enkelt næringsmiddel som kan inneholde rester av disse stoffene, ble derfor vurdert. Basert på inntaksberegninger settes MRL for disse stoffene slik at ARfD ikke overskrides. For de andre stoffene viser tilgjengelig informasjon at ARfD ikke er nødvendig, og det er derfor ikke nødvendig med vurdering av korttidseksponering for disse.

Mange av grenseverdiene er midlertidige. De blir gjort permanente etter 4 år dersom det innen den tid ikke blir framlagt ny dokumentasjon som berettiger fastsettelse av andre grenseverdier. Fastsettelsen av grenseverdier på kommisjonsnivå er ikke til hinder for at medlemsstatene kan fastsette midlertidige grenseverdier for inntil 4 år for glyfosat, trimetylsulfonium og trifloksystrobin. Glyfosat er godkjent for bruk i lupiner som konsumeres i flere medlemsland. Lupiner må derfor føyes til listen over kulturer det skal settes grenseverdier for.

Merknader

Rettsakten krever endring i forskrift 21. desember 1993 nr 1388 om rester av plantevernmidler mv i næringsmidler.

Gjennomføring av rettsakten i norsk rett vil ikke medføre administrative eller økonomiske kostnader av betydning. Vurdering av plantevernmidler for bruk i Norge reguleres av forskrift om plantevernmidler av 26. juli 2004. Rådskonferansen 91/414/EØF om godkjenning av plantevernmidler er en del av EØS-avtalen, men EØS/EFTA-landene har et ikke tidsavgrenset unntak for disse bestemmelsene.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært på høring hos de berørte. Mattilsynet har ikke mottatt noen kommentarer til rettsakten.

Mattilsynet anser rettsakten som akseptabel.

Spesialutvalget for næringsmidler, der Barne- og likestillingsdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet og Helse- og omsorgsdepartementet er representert, har gitt sin tilslutning.

32006 L 0061 Kommisjonsdirektiv 2006/61/EF av 7. juli 2006 om endring av vedleggene til rådskonferansene 86/362/EØF, 86/363/EØF og 90/642/EØF når det gjelder grenseverdier for restmengder av atrazin, azinfos-ethyl, cyflutrin, etefon, fention, metamidofos, metomyl, parakvat og triazofos

Sammendrag av innhold

Rettsakten endrer grenseverdiene for plantevernmidlene atrazin, azinfos-etyl, cyflutrin, etefon, fention, metamidofos, metomyl, parakvat og triazofos i næringsmidler. Bakgrunnen er at Kommisjonen ble informert om at det var behov for å revurdere gjeldende grenseverdier i lys av ny informasjon om toksikologien og forbrukernes inntak.

Langtids- og korttidseksponering for disse stoffene via næringsmidler som kan inneholde rester, er vurdert i henhold til gjeldende EU-prosedyrer og praksis. Det er også tatt hensyn til retningslinjer publisert av WHO. Der det er relevant er også den akutte eksponeringen av hvert enkelt næringsmiddel som kan inneholde rester, vurdert. Konklusjonen er at tilstedeværelse av rester lik eller under grenseverdiene ikke vil medføre akutte toksiske effekter.

Grenseverdiene er permanente og de fleste er satt på deteksjonsgrensen.

Merknader

Rettsakten krever endring i forskrift 21. desember 1993 nr 1388 om rester av plantevernmidler mv i næringsmidler.

Gjennomføring av rettsakten i norsk rett medfører ikke administrative eller økonomiske konsekvenser av betydning. Vurdering av plantevernmidler for bruk i Norge reguleres av forskrift om plantevernmidler av 26. juli 2004. Rådskonferansen 91/414/EØF om godkjenning av plantevernmidler er en del av EØS-avtalen, men EØS/EFTA-landene har et ikke tidsavgrenset unntak for disse bestemmelsene.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært på høring hos de berørte. Mattilsynet har ikke mottatt noen kommentarer til rettsakten.

Mattilsynet anser rettsakten som akseptabel.

Spesialutvalget for næringsmidler, der Barne- og likestillingsdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet og Helse- og omsorgsdepartementet er representert, har gitt sin tilslutning.

32006 L 0062 Kommisjonsdirektiv 2006/62/EF av 12. juli 2006 om endring av vedleggene til rådskonferansene 76/895/EØF, 86/362/EØF, 86/363/EØF og 90/642/EØF når det gjelder grenseverdier for restmengder av desmedifam, fenmedifam og klorfenvinfos

Sammendrag av innhold

Rettsakten endrer grenseverdiene for plantevernmidlene desmedifam, fenmedifam og klorfenvinfos i næringsmidler. Stoffene har vært på markedet i EU, men først nå blitt vurdert for inkludering i vedlegg I til direktiv 91/414/EØF om godkjenning av plantevernmidler. Desmedifam og fenmedifam er inkludert, mens det ble besluttet å ikke inkludere klorfenvinfos. Visse medlemsstater har imidlertid fått tillatelse til opprettholde godkjenningen av visse preparater inneholdende klorfenvinfos til 30. juni 2007.

Ved vurderingen ble det fastsatt ADI (akseptabelt daglig inntak) og hvis nødvendig ARfD (akutt referansedose). Eksponeringen av forbrukere for produkter som er behandlet med disse stoffene, er vurdert i henhold til EUs prosedyrer. Det har også blitt tatt hensyn til retningslinjer publisert av WHO. Det er konkludert med at de foreslåtte MRL (grenseverdi for restmengder) ikke vil føre til overskridelser av ADI eller ARfD.

De fleste grenseverdiene er satt på deteksjonsgrensen, og mange er midlertidige. Disse blir gjort permanente etter 4 år.

Merknader

Rettsakten krever endring i forskrift 21. desember 1993 nr 1388 om rester av plantevernmidler mv i næringsmidler.

Gjennomføringen i norsk rett medfører ikke administrative eller økonomiske konsekvenser av betydning. Vurdering av plantevernmidler for bruk i Norge reguleres av forskrift om plantevernmidler av 26. juli 2004. Rådskonferansen 91/414/EØF om godkjenning av plantevernmidler er en del av EØS-avtalen, men EØS/EFTA-landene har et ikke tidsavgrenset unntak for disse bestemmelsene.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært på høring hos de berørte. Mattilsynet har ikke mottatt noen kommentarer til rettsakten.

Mattilsynet anser rettsakten som akseptabel.

Spesialutvalget for næringsmidler, der Barne- og likestillingsdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet og Helse- og omsorgsdepartementet er representert, har gitt sin tilslutning

32005 R 0396 Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 396/2005 av 23. februar 2005 om grenseverdier for restmengder av plantevernmidler i eller på næringsmidler og fôr av vegetabilsk og animalsk opprinnelse og endring av rådsdirektiv 91/414/EØF

Sammendrag av innhold

Det er i dag fire direktiver som regulerer rester av plantevernmidler i næringsmidler i EØS området. Disse fire direktivene er 76/895/EØF, 86/362/EØF, 86/363/EØF og 90/642/EØF. 76/895/EØF regulerer rester av plantevernmidler i frukt og grønnsaker. 86/362/EØF regulerer rester av plantevernmidler i korn.

86/363/EØF regulerer rester av plantevernmidler i næringsmidler av animalsk opprinnelse. 90/642/EØF regulerer rester av plantevernmidler i visse produkter av vegetabilsk opprinnelse, herunder frukt og grønnsaker.

Det eldste og det nyeste direktivet overlapper hverandre. Forskjellen på disse er at grenseverdiene som er regulert av direktiv 90/642/EØF er fastsatt på et mye strengere og grundigere grunnlag enn de i direktiv 76/895/EØF. Man er nå i ferd med å revurdere grenseverdiene i direktiv 76/895/EØF og overføre de til direktiv 90/642/EØF.

Forordning (EF) nr. 396/2005 innebærer en del større endringer i reguleringen av rester av plantevernmidler i næringsmidler og fôr.

Forordningen bestemmer følgende:

- Hvem som kan og hvordan man kan fremme forslag om nye grenseverdier
- Hva en søknad skal inneholde
- At Den europeiske myndighet for næringsmiddeltrygghet (EFSA) skal vurdere søknaden og hvordan dette skal gjøres
- At Kommisjonen skal fastsette grenseverdier via Den faste komité for næringsmiddelkjeden og dyrehelsen (Standing Committee on the Food Chain and Animal Health)
- At det i enkelte tilfeller er mulig å bruke en raskere prosedyre for å fastsette grenseverdier (der det er mulig helsefare, eller hvor matvaren utgjør en svært liten del av kostholdet)
- At det skal være kontinuerlig overvåking av rester av plantevernmidler i mat og krav til overvåkingsprogrammer

Merknader

Forskrift 21. desember 1993 nr 1388 om rester av plantevernmidler mv. i næringsmidler vil måtte endres.

Sakkyndige instansers merknader

Mattilsynet har vurdert rettsakten som relevant og akseptabel.

Spesialutvalget for næringsmidler, der Barne- og likestillingsdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet og Helse- og omsorgsdepartementet er representert, har gitt sin tilslutning.

32006 R 0178 Kommisjonsforordning (EF) nr. 178/2006 av 1. februar 2006 om endring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 396/2005 for å fastsette vedlegg I med en liste over næringsmiddel- og fôrprodukter som det gjelder grenseverdier for rester av plantevernmidler for

Sammendrag av innhold

Rettsakten fastsetter vedlegg I til forordning (EF) nr. 396/2005, som er listen over næringsmiddel- og fôrprodukter grenseverdier for rester av plantevernmidler skal gjelde for. Listen omfatter alle produkter som det pr. i dag gjelder enten EU-grenseverdier eller nasjonale grenseverdier for, og i tillegg grupper av produkter det anses hensiktsmessig å fastsette harmoniserte grenseverdier for i fremtiden. Disse gruppene omfatter fisk, fiskeprodukter, skalldyr, bløtdyr og andre næringsmiddelprodukter av salt- eller ferskvannsdyr samt vegetabilier (avlinger) som utelukkende skal brukes til fôr. For disse gruppene er det angitt følgende fotnote: Grenseverdiene skal ikke brukes ("finner ikke anvendelse") før de enkelte produktene er identifisert og ført opp på listen. For øvrig er det et punkt i de innledende betraktningene som sier at det hittil ikke har vært krav om grenseverdier for disse produktgruppene og at det ikke foreligger informasjon som kan tjene som grunnlag for å fastsette slike. Videre at det bør settes av tid til å generere og samle inn slike data og at en periode på 3 år anses for å være tilstrekkelig for dette, uten at det er sagt noe om fra hvilket tidspunkt den perioden skal løpe.

Merknader

Rettsakten krever endring i vedlegg I til forskrift 21. desember 1993 nr 1388 om rester av plantevernmidler mv. i næringsmidler. Gjennomføringen av rettsakten i norsk rett vil medføre mindre økonomiske og administrative kostnader knyttet til å framskaffe bakgrunnsdata, særlig i forhold til gruppen fisk og fiskeprodukter.

Sakkyndige instansers merknader

Mattilsynet har vurdert rettsakten som relevant og akseptabel. Spesialutvalget for næringsmidler, der Barne- og likestillingsdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet og Helse- og omsorgsdepartementet er representert, har gitt sin tilslutning.

32006 R 0956 Kommisjonsforordning (EF) nr. 956/2006 av 28. juni 2006 om endring av forordning (EØF) nr. 94/92 med hensyn til listen over tredjestater som visse landbruksprodukter framstilt ved økologisk produksjon må stamme fra for å kunne markedsføres i Fellesskapet

Sammendrag av innhold

Det er utarbeidet en liste over godkjente tredjelands som det kan importeres visse landbruksprodukter fra, som kan markedsføres som økologiske i EU-området. For å komme på denne lista, må landene søke EU om godkjenning. De må så vise til at de oppfyller de krav som stilles til dem, jf. artikkel 11 nr. 1 i forordning (EØF) nr. 2092/91 og forordning (EØF) nr. 94/92 (med tilhørende endringer).

Bakgrunn:

India

India har bedt om å bli tatt opp på lista over godkjente tredjelands, og har lagt fram de opplysninger som kreves i henhold til artikkel 2 nr. 2 i forordning (EØF) nr. 94/92. På grunnlag av en gjennomgang av disse opplysningene og derpå følgende diskusjon med de indiske myndighetene har en konkludert med at landets regler for produksjon og inspeksjon av landbruksprodukter svarer til reglene i forordning (EØF) nr. 2092/91. Kommisjonen har også foretatt kontroll på stedet av reglene for produksjons- og inspeksjonssystemer som brukes i India.

Costa Rica og New Zealand

Gyldigheten for Costa Ricas og New Zealands oppførelse på lista utløper 30. juni 2006. For å unngå handelsbrudd er det nødvendig å forlenge varigheten for disse landenes oppføring på lista.

Australia

Et kontrollorgans navn er endret og et annet kontrollorgan er blitt korrigert.

Sveits

Sveits ønsker å endre betingelsene for sin oppføring på lista.

New Zealand

New Zealand ønsker å endre navn på kontrollorganer.

Endringer:

I vedlegg til forordning (EØF) nr. 94/92 endres:

Australia

Pkt 3. : Organic Herb Growers of Australia Inc. (OHGA) erstattes av Organic Growers of Australia Inc. (OGA).

Costa Rica

I pkt. 5 endres varighet for inkludering fra 30.06.2006 til 30.06.2011.

India

Inkluderes med følgende tillatelser:

Produkter: ikke bearbejdede økologiske, vegetabiliske produkter og for næringsmidler som hovedsakelig består av en eller flere ingredienser av økologiske, vegetabilisk opprinnelse.

Opprinnelse: produsert i India

Kontrollorganer:

- BVQI (India) Pvt. Ltd
- Ecocert SA (India Branch Office)
- IMO Control Private Limited
- Indian Organic Certification Agency (INDOCERT)
- International Resources for Fairer Trade
- Lacon Quality Certification Pvt. Ltd
- Natural Organic Certification Association
- OneCert Asia Agri Certification private Limited
- SGS India Pvt. Ltd.
- Skal International (India)
- Uttaranchal State Organic Certification Agency (USOCA)

Varighet for inkludering: 30.06.2009.

Sveits

Pkt 1b, siste strekpunkt som angår biavl faller bort.

Pkt 3: Nytt kontrollorgan: Bio Test Agro (BTA).

New Zealand

Pkt 3: Nytt kontrollorgan: AgriQuality, mens kontrollorganet Certenz forsvinner.

Pkt 5: Varighet for inkludering endres fra 30.06.2006 til 30.06.2011.

Merknader

Rettsakten krever endring i forskrift 4. oktober 2005 nr. 1103 om økologisk produksjon og merking av økologiske landbruksprodukter og næringsmidler.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og likestillingsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Kapittel XIII Legemidler

32006 R 1231 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1231 /2006 av 16. august 2006 om endring av vedlegg I og II til rådsforordning (EØF) nr. 2377/90 om en felleskapsprosedyre for fastsettelse av grenseverdier for rester av veterinærpreparater i næringsmidler av animalsk opprinnelse for ceftiofur og polyoxyetylensorbitanmonooleat og -trioleat

Sammendrag av innhold

Rettsakten supplerer/endrer vedlegg I og III til forordning (EØF) nr. 2377/1990 (jf. EØS-avtalens vedlegg II XIII, Særskilt vedlegg nr 2 bind 3 s 509 (St.prp.nr 100 1991-92)) som omfatter bestemmelser om fastsettelse av maksimumsgrenser for restmengder av veterinærpreparater i samtlige næringsmidler av animalsk opprinnelse, herunder kjøtt, fisk, melk, egg og honning.

Foreliggende forordning (EF) nr. 1231/2006 omhandler:

- 1) Ceftiofur, et antibiotikum oppført i vedlegg I for storfe og svin for muskel, fett, lever og nyre og for storfe som produserer melk til humant konsum. Bestemmelsene om ceftiofur i dette vedlegg utvides til også å omfatte småfe og alle pattedyrarter bestemt til humant konsum for muskel, fett, lever, nyre og melk.
- 2) Polyoxyetylensorbitanmonooleat er en emulgator/stabilisator og står oppført i vedlegg II for alle dyrearter bestemt til humant konsum. Bestemmelsene for polyoxyetylensorbitanmonooleat utvides til å omfatte polyoxyetylensorbitanmonooleat og -trioleat og dekke alle dyrearter bestemt til humant konsum.

Merknader

Gjeldende regelverk er forskrift 10. oktober 1996 nr. 997 om grenseverdier for rester av veterinærpreparater i næringsmidler av animalsk opprinnelse. Ved gjennomføring av foreliggende forordning må forskriften endres.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært på høring hos Statens legemiddelverk, Den Norske veterinærforening, kjøttbransjens landsforening, landbrukssamvirkets felleskontor, fagsenteret for fjørfe, fiskeri og havbruksforeningens landsforening, Tine og Norges veterinærhøgskole.

Mattilsynet har vurdert rettsakten som relevant og akseptabel.

Spesialutvalget for næringsmidler, der Barne- og likestillingsdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet og Helse- og omsorgsdepartementet er representert, har gitt sin tilslutning.

Kapittel XV Farlige stoffer

32006 L 0050 Kommisjonsdirektiv 2006/50/EF av 29. mai 2006 om endring av vedleggene IVA og IVB til direktiv 98/8/EF om markedsføring av biocidprodukter

Sammendrag av innhold

Biociddirektivet 1998/8/EF regulerer markedsadgangen for biocidholdige produkter og deres aktive stoffer. Direktivet innebærer at det kun er produkter som inneholder aktive stoffer som er oppført på direktivets vedlegg som kan godkjennes for markedsføring i EU/EØS-området. Aktive stoffer som fantes på markedet i biocidprodukter før 14. mai 2000 (eksisterende aktive stoffer) skal derfor i prioritert rekkefølge vurderes for eventuell oppføring på direktivets vedlegg over stoffer som kan benyttes i biocidprodukter. Utfyllende regler for gjennomføring av slike vurderinger vedtas gjennom kommisjonsforordninger.

Gjennom bestemmelsene i direktiv 2006/50/EF innføres mere detaljerte datakrav som dermed sikrer en bedre og grundigere vurdering av biocider hvor de aktive stoffene er basert på bakterier, virus og sopp. De nye bestemmelsene inkorporerer utviklingen innenfor feltene mikrobiologi og bioteknologi. Endringene øker datakravene for produsenter tilsvarende bestemmelsene i plantevernmideldirektivet (91/414/EØF) og GMO-direktivet (2001/18/EF). De konkrete endringene er foretatt i vedleggene IVA og IVB til direktiv 1998/8/EF.

Merknader

Kommisjonsdirektiv 2006/50/EF ble vedtatt den 29. mai 2006 med gjennomføringsfrist 1. januar 2008.

Bestemmelsene i biociddirektivet - 1998/8/EF - er gjennomført i forskrift 18. desember 2003 nr. 1848 om godkjenning av biocider og biocidholdige produkter (biocidforskriften) som trådte i kraft 1. januar 2004.

Direktiv 2006/50/EF vil medføre behov for endringer i biocidforskriften.

Norske myndigheter deltar aktivt i arbeidsgruppen for biociddirektivet og er i kontakt med berørte parter. Endringene som innføres gjennom bestemmelser i direktiv 2006/50/EF anses som en forbedring av regelverket.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært behandlet i Spesialutvalget for handelsforenkling, der Arbeids- og inkluderingsdepartementet, Barne- og likestillingsdepartementet, Finansdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Samferdselsdepartementet, Utenriksdepartementet, Post- og teletilsynet og Vegdirektoratet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

32006 R 0907 Kommisjonsforordning (EF) nr. 907/2006 av 20. juni 2006 om endring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 648/2004 om vaskemidler - endringer i vedleggene III og VII

Sammendrag av innhold

Forordning (EF) nr. 648/2004 var en modernisering av tidligere regler for vaskemidler og et ønske om å samle alle kravene i ett regelverk, inkludert spesielle krav til merking som kommer i tillegg til krav om merking etter gjeldende regelverk om klassifisering og merking av kjemikalier.

Ett av formålene med forordningen er å sikre at alle EU-landene har de samme kravene til hvor raskt vaskemidler skal brytes ned i miljøet. Særlig stilles det krav til at alle tensider skal være fullt nedbrytbare, noe som vil redusere skaden slike stoffer kan medføre. Tensider består av flere grupper stoffer hvor de mest skadelige er tungt nedbrytbare i miljøet, og er giftige for vannlevende organismer og for sediment- og bunnlevende organismer.

Videre inneholder forordningen bestemmelser som skal sikre at forbrukerne får informasjon om innholdsstoffene i vaskemidler som for eksempel parfymestoffer og konserveringsmidler. Myndighetene og medisinsk personell kan etter anmodning få fullstendig innholdsfortegnelse over alle stoffer i et produkt for å kunne avdekke eventuelle årsaksammenheng mellom utvikling av allergi og et kjemisk stoff. I kommisjonsforordning (EF) nr. 907/2006 legges det til en ny testmetode for nedbrytbarhet i tillegg til utvidelse og klargjøring av bestemmelsene om merking.

Merknader

Forskrift nr 922 om begrensing i bruk av helse- og miljøfarlige kjemikalier og andre produkter av 1. juni 2004 (produktforskriften) implementerer bestemmelsene i forordning 648/2004. Implementering av endringene i EUs vaskemidelforordning vil skje gjennom endring av

produktforskriften. Det forventes ikke at endringene vil medføre økonomiske konsekvenser av noen betydning.

Sakkyndige instansers merknader

Norge deltar aktivt i EUs arbeidsgruppe for vaskemidler som dette regelverket faller inn under. Myndighetene er også i kontakt med berørte parter.

Rettsakten har vært behandlet i Spesialutvalget for handelsforenkling, der Arbeids- og inkluderingsdepartementet, Barne- og likestillingsdepartementet, Finansdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Samferdselsdepartementet, Utenriksdepartementet, Post- og teletilsynet og Vegdirektoratet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Kapittel XVI Kosmetikk

32006 H 0406 Kommisjonsrekommendasjon 2006/406/EF av 7. juni 2006 om fastsettelse av retningslinjer for bruk av angivelser om at ingen dyreforsøk er utført, i henhold til rådsdirektiv 76/768/EØF

Sammendrag av innhold

I samarbeid med medlemslandene har Kommisjonen utarbeidet disse retningslinjene for å oppnå felles forståelse i markedet og blant medlemslandenes myndigheter av artikkel 6 nr. 3 i direktiv 76/768/EØF (kosmetikkdirektivet) om reklamering av at det ikke er utført dyreforsøk i forbindelse med kosmetiske produkter. I markedet finnes det ulike reklamer når det gjelder dette, og medlemslandene har vært usikre på hva som egentlig skal forstås med bestemmelsen.

Artikkel 6 nr. 3 annet ledd sier:

Dessuten kan produsenten eller personen som er ansvarlig for å markedsføre produktet i Fellesskapet, angi på produktets emballasje eller dokument, seddel, etikett, ring eller bånd som følger med eller viser til produktet, at ingen dyreforsøk er utført eller latt utføre på det ferdige produktet eller prototypen eller noen av bestanddelene i det, og at det ikke er benyttet bestanddeler som andre har prøvd på dyr med sikte på å utvikle nye kosmetiske produkter. Retningslinjer skal vedtas etter framgangsmåten i artikkel 10 nr. 2 og offentliggjøres i *Den europeiske unions tidende*. Europaparlamentet skal motta kopier av utkastet til tiltak som er framlagt for komiteen.

Retningslinjer som klargjør nærmere hva som ligger i dette, er også ønsket fra Kommisjonens side for å hindre at forbrukerne villedes og i særdeleshet for å motvirke illojal konkurranse i markedet mellom produsentene.

Ved rekommendasjon 2006/406/EF henstilles medlemsstatene om å følge følgende retningslinjer ved anvendelse av artikkel 6 nr. 3 annet ledd:

1. Hovedprinsipper

Bruken av angivelser på et kosmetisk produkt skal ikke villede forbrukeren. Forbrukeren skal kunne dra den konkrete fordel av å kunne foreta et valg basert på sakkunnskap som følge av angivelsen på etiketten om at ingen dyreforsøk er utført. Opplysningen skal være nyttig for forbrukeren.

Bruken av angivelser skal ikke føre til illojal konkurranse på markedet mellom produsenter og/eller leverandører som bruker slike angivelser i deres markedsføring.

2. Frivillig bruk av angivelser

I henhold til annet ledd i artikkel 6 nr. 3 i direktiv 76/768/EØF kan produsenten eller personen som er ansvarlig for å markedsføre produktet bruke en angivelse for å vise at det ikke er utført dyreforsøk. Det er derfor ikke obligatorisk, verken for produsenten eller personen som er ansvarlig for å markedsføre produktet, å bruke en slik angivelse. Det er en mulighet som tilbys disse personer dersom kravene i annet ledd i artikkel 6 nr. 3 i direktiv 76/768/EØF er oppfylt, samtidig som det tas hensyn til disse retningslinjer.

3. Fortolkning av kravene fastsatt i annet ledd i artikkel 6 nr. 3 i direktiv 76/768/EØF
Definisjonen av visse termer som brukes i forbindelse med disse retningslinjer, gjentas nedenfor av klarhetshensyn.

«kosmetisk produkt»: «kosmetisk produkt» som definert i artikkel 1 i direktiv 76/768/EØF,
«ferdig kosmetisk produkt»: «ferdig kosmetisk produkt» som definert i artikkel 4a nr. 3 bokstav a) i direktiv 76/768/EØF,

«bestanddel»: ethvert kjemisk stoff eller preparat av naturlig eller syntetisk opprinnelse, herunder parfymerende og aromatiske sammensetninger som inngår i sammensetningen av kosmetiske produkter (se artikkel 5a nr. 1 i direktiv 76/768/EØF som bare med sikte på å utarbeide en liste over bestanddeler, utelukker «parfymerende og aromatiske sammensetninger»),

«prototyp av det kosmetiske produktet»: «prototyp» som definert i artikkel 4a nr. 3 bokstav b) i direktiv 76/768/EØF,

«dyr»: «dyr» som definert i artikkel 2 bokstav a) i direktiv 86/609/EØF,

«forsøk»: enhver prøving som utføres i forbindelse med utvikling eller sikkerhetsvurdering av produktet eller dets bestanddeler (se artikkel 7a nr. 1 bokstav h) i direktiv 76/768/EØF),

«gjentatt forsøk»: prøving av et produkt eller dets bestanddeler på et senere tidspunkt.

Kravene i annet ledd i artikkel 6 nr. 3 skal fortolkes på følgende måte:

a) Med «ingen dyreforsøk er utført» menes at det ikke er utført noen form for dyreforsøk i forbindelse med utviklingen eller sikkerhetsvurderingen av et kosmetisk produkt eller dets bestanddeler. En slik angivelse kan bare brukes dersom dyreforsøk har blitt erstattet fullt og helt med en alternativ metode, og dermed ikke ved en reduksjon eller forbedring av dyreforsøk. Videre har det ingen betydning hvor forsøkene (herunder gjentatte forsøk) utføres (i Fellesskapet eller i tredjestater) eller når forsøkene ble utført.

b) Med «ingen dyreforsøk er utført eller latt utføre [...]» menes at produsenten og dennes leverandører, herunder alle leverandører i forsyningskjeden: ikke selv har utført dyreforsøk, ikke har latt utføre dyreforsøk, hvilket betyr at de ikke har anmodet om eller betalt for dyreforsøk f.eks. gjennom sponsing av forskning ved akademiske institusjoner.

c) Med at produsenten og dennes leverandører ikke skal ha «benyttet bestanddeler som andre har prøvd på dyr med sikte på å utvikle nye kosmetiske produkter», menes at produsenten og dennes leverandører ikke skal ha benyttet bestanddeler som det, f.eks. i den vitenskapelige litteratur, foreligger data for fra dyreforsøk utført av andre med sikte på å utvikle et nytt kosmetisk produkt. I denne sammenheng menes med «nye kosmetiske produkter» enten en endring av et produkt som allerede finnes på markedet, eller utvikling av et helt nytt produkt (innovation). En ny emballasje kan ikke anses som et nytt kosmetisk produkt.

4. Bevisbyrde

Enhver person som på et kosmetisk produkt angir at ingen dyreforsøk ble utført i forbindelse med utviklingen av det, skal være ansvarlig for denne angivelsen og kunne bevise at angivelsens stemmer overens med direktiv 76/768/EØF.

I den forbindelse minnes det om at alle relevante opplysninger av kontrollhensyn skal være lett tilgjengelig i samsvar med artikkel 7a nr. 1 i direktiv 76/768/EØF, særlig bokstav d) og h), som lyder:

«d) vurderingen av sikkerheten for menneskers helse ved bruk av det ferdige produktet.

[...]

h) data for eventuelle dyreforsøk som er utført av produsenten, dennes representanter eller leverandører i forbindelse med utvikling eller sikkerhetsvurdering av produktet eller dets bestanddeler, herunder eventuelle dyreforsøk utført for å oppfylle krav i tredjestaters lover eller forskrifter».

5. Angivelsens ordlyd

Enhver person som ønsker å bruke en angivelse for å vise at ingen dyreforsøk er utført, kan velge hvordan angivelsen skal lyde og/eller bruke bilder, illustrasjoner eller andre symboler, forutsatt at alle krav i direktiv 76/768/EØF er oppfylt.

Merknader

Rekommendasjonen er en ikke-bindende rettsakt som ikke krever gjennomføring i norsk rett.

Sakkyndige instansers merknader

Mattilsynet anser rettsakten som relevant og akseptabel.

Spesialutvalget for næringsmidler, der Helse- og omsorgsdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Barne- og likestillingsdepartementet, Finansdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert, har gitt sin tilslutning.

Vedlegg IX Finansielle tjenester

Kapitel III Børs og verdipapirer

32006 L 0073 Kommisjonsdirektiv 2006/73/EF av 10. august 2006 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/39/EF med hensyn til organisatoriske krav til og vilkår for drift av investeringsforetak samt definisjon av begreper for nevnte direktivs formål- utfyllende bestemmelser til Verdipapirmarkedsdirektivet (MiFID)

Sammendrag av innhold

Komisjonsdirektivet gir til dels detaljerte utfyllende bestemmelser til en rekke av artiklene i verdipapirmarkedsdirektivet 2004/39/EF (MiFID). Dette gjelder artiklene 4 (definisjoner), 13 (organisatoriske krav), 18 (interessekonflikter), 19 (om forretningsvilkår), 21 (beste resultat ved utførelse av ordre), 22 (håndtering av kundeordre) og 24 (kvalifisert motpart).

Komisjonsdirektivet omhandler for det første nærmere detaljerte regler knyttet til enkelte av definisjonene i MiFID. Dette for å kunne ta hensyn til utviklingen i finansielle markeder og sørge for lik håndhevelse av direktivet.

Derneft er det gitt nærmere spesifiserte regler om organisatoriske krav til verdipapirforetakene som yter nærmere definerte investeringstjenester. Dette gjelder blant annet generelle krav til verdipapirforetakene som for eksempel krav om beslutningsprosedyrer og organisasjonsstruktur som angir spesifiserte rapporteringslinjer og allokere ansvar i verdipapirforetakene. Et annet krav er at verdipapirforetakene plikter å ansette personell med nødvendig kompetanse, kunnskap og ekspertise i forhold til vedkommendes ansvarsområde. Innenfor organisatoriske krav er det gitt uttrykkelig regler om overholdelses-funksjoner i verdipapirforetakene. Både med hensyn til at verdipapirforetak skal etablere og handle i henhold til internkontrollregler og at det skal være en permanent og effektiv overholdelses-funksjon med nærmere beskrevne oppgaver i foretakene som yter investeringstjenester.

Tilsvarende er det gitt utfyllende regler om risikostyring og regler for å håndtere den risiko som er forbundet med virksomheten.

Kommisjonsdirektivet gir videre utfyllende regler om at verdipapirforetakene skal etablere og ha effektive prosedyrer for å håndtere kundeklager. Slike prosedyrer skal være tilgjengelige for kundene. Videre er det gitt nærmere regler om at verdipapirforetakene skal ha interne regler knyttet til personlige transaksjoner som foretas av noen av foretakets ansatte for å søke å forhindre eventuelle interessekonflikter.

Det er gitt nærmere organisatoriske regler om utkontraktering med den hensikt å unngå økt operasjonell risiko, samt sørge for at investeringstjenestene ytes på tilfredsstillende måte også når tjenestene ytes gjennom tredjemann. Videre er det gitt utfyllende organisatoriske regler med hensyn til forsvarlig oppbevaring av kundemidler, særlig i tilfelle verdipapirforetakets insolvens og for å hindre verdipapirforetakets bruk av klienters finansielle instrumenter for egen regning uten uttrykkelig samtykke.

Kommisjonsdirektivet gir utfyllende organisatoriske og operasjonelle regler for å forebygge interessekonflikter og angir blant annet nærmere i hvilke situasjoner det vil kunne foreligge potensielle interessekonfliktsituasjoner. Videre er det gitt utfyllende krav til foretakets interne retningslinjer for å forebygge interessekonfliktsituasjoner i nærmere beskrevne situasjoner. Direktivet gir nærmere regler med hensyn til verdipapirforetakets plikt til å utføre investeringstjenester på ærlig, redelig og profesjonell måte til beste for kunden uten særskilte motiv, og det angis en nærmere konkretisering av hvordan foretaket opptrer korrekt i så måte. Videre gir direktivet detaljerte regler om krav til den informasjon verdipapirforetakene gir til sine forbrukerkunder (retail investors) eller potensielle forbrukerkunder, og hvordan informasjonen kan karakteriseres som tydelig, korrekt og ikke villedende. Det er også gitt utfyllende bestemmelser om hvilken generell informasjon (potensielle) kunder skal motta fra verdipapirforetaket, herunder regler om hvilken informasjon og når kundene skal motta slik informasjon. Tilsvarende er det gitt utfyllende regler om krav til verdipapirforetakene for å sikre at de innhenter tilstrekkelig informasjon fra potensielle kunder med hensyn til kundens kunnskap om og erfaring med den aktuelle investeringstjenesten eller det aktuelle produktet kunden etterspør/tilbys. Dette for at verdipapirforetaket skal settes i stand til å vurdere hvorvidt tjenesten eller produktet er hensiktsmessig for den enkelte kunde. Videre inneholder kommisjonsdirektivet utfyllende regler om verdipapirforetakets plikt til å gi kundene rapport som inneholder essensiell informasjon om de tjenester foretaket har utført.

Kommisjonsdirektivet inneholder nærmere detaljerte regler om verdipapirforetakets plikt med hensyn til å oppnå et best mulig resultat for kundene ved utførelse av investeringstjenester. Bestemmelsene inneholder krav til hvilke kriterier som må være oppfylt fra foretakets side for å oppfylle MiFIDs krav med hensyn til beste resultat for verdipapirforetakets kunder. Ved ytelse av investeringstjenesten aktiv forvaltning gjelder særskilte regler. Videre er det gitt utfyllende generelle prinsipper om behandling av kunders ordre som skal sikre øyeblikkelig, redelig og hurtig utføring av kundeordre, herunder nærmere vilkår som må foreligge før verdipapirforetaket kan utføre kundens ordre, samt regler om verdipapirforetakets egenhandel og at denne ikke skal komme i konflikt med korrekt utførelse av kundeordre. Sist nevnes at direktivet inneholder utfyllende regler for transaksjoner som inngås mellom eller på vegne av kvalifiserte motparter, herunder nærmere om hvem som kan klassifiseres som kvalifisert motpart. Overfor kvalifisert motpart er det mindre strenge krav til verdipapirforetakenes forpliktelser sammenlignet med andre kunder.

Merknader

MiFID-regelverket (jf. St.prp. nr. 40 (2005-2006)) bygger på en forutsetning om høy grad av harmonisering av regelverket for omsetning og markeder for finansielle instrumenter innenfor EØS-området.

Gjennomføring av EØS-regler som svarer til MiFID (direktiv2004/39/EF) krever endringer på en rekke områder innenfor verdipapirmarkedsområdet, og Finansdepartementet vil i løpet av vårsesjonen 2007 legge frem for Stortinget forslag til ny lov om verdipapirhandel og ny lov om regulerte markeder (børs mv.). Gjennomføring av EØS-regler som svarer til kommisjonsdirektivet er tenkt gjennomført i norsk rett ved forskrifter, og forutsetter at Stortinget vedtar de nødvendige forskriftshjemler som er en del av det lovforslaget som Finansdepartementet vil legge frem. Beslutningen i EØS-komiteen vil følgelig måtte tas med forbehold om Stortingets samtykke etter EØS-avtalens artikkel 103. Gjennomføringen av kommisjonsdirektivet og kommisjonsforordning 1287/2006, vil medføre et betydelig forskriftsarbeid med krav til endringer og en større detaljgrad på en rekke områder innenfor verdipapirlovverket. Kredittilsynet har opprettet to arbeidsgrupper som skal fremme forslag til forskrifter som skal gjennomføre kommisjonsdirektivet og kommisjonsforordningen i norsk rett.

Andre opplysninger:

Etter oppdrag fra Kommissjonen avga Committee of European Securities Regulators (CESR) i april 2005 forslag til nivå 2 rettsakter under MiFID. Arbeidet i CESR var gjenstand for flere offentlige høringer, og flere konsultasjoner med representanter for bransjene og investororganisasjoner.

Direktivet gir utfyllende bestemmelser til en rekke av bestemmelsene i MiFID. Forholdet mellom rammedirektivet og de utfyllende rettsaktene kan til dels sammenlignes med forholdet mellom lov og forskrift, selv om de utfyllende rettsaktene også kan inneholde bestemmelser som etter norsk rettstradisjon vanligvis ville vært lagt til lov. Den forventede fremtidige dynamikken i nivå 2 regelverket tilsier imidlertid at disse gjennomføres i norsk rett ved forskrift, forutsatt at det er gitt tilstrekkelige forskriftshjemler.

Sakkyndige instansers merknader

Kredittilsynet og Finansdepartementet finner rettsakten relevant og akseptabel.

32006 R 1287 Kommissjonsforordning (EF) nr. 1287/2006 av 10. august 2006 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/39/EF med hensyn til dokumentasjonsplikt for investeringsforetak, transaksjonsrapportering, markedsinnsyn, opptak av finansielle instrumenter til notering samt definisjon av begreper for nevnte direktivs formål

Sammendrag av innhold

Kommisjonsforordningen gir utfyllende bestemmelser til følgende artikler i europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/39/EF om markeder i finansielle instrumenter (verdipapirmarkedsdirektivet): art 4(1)2, 4(1)7, 13(6), 25, 27, 28, 29, 30, 40, 44, 45, 56, og 58.

De utfyllende bestemmelsene vedrører krav til arkivering (record-keeping), transaksjonsrapportering, informasjon til markedet (pre-trade transparency og post-trade transparency), opptak til børsnotering, derivatinstrumenter, m.v.

Forordningen gir utfyllende, presiserende og definerende bestemmelser av til dels teknisk karakter og med til dels høy detaljgrad, om en rekke forhold, herunder om relevante definisjoner i rammedirektivet og regler knyttet til anvendelsen av disse, krav til verdipapirforetakenes registrering og oppbevaring av opplysninger og om mottak og håndtering av kundeordre og transaksjoner, rapportering av transaksjoner, tilsynssamarbeid og utveksling av opplysninger om rapportert informasjon, diverse regler om gjennomsiktighet i markedet (transparency), krav til offentliggjøring av ulike typer kundeordre, regler om hvem som er systematiske internhandlere i aksjer, krav til offentliggjøring av gjennomførte transaksjoner, og regler om hvordan pliktig pre- og post trade informasjon skal offentliggjøres. Videre regulerer forordningen opptak til notering av ulike typer finansielle instrumenter og tar for seg visse sider av forholdet til andre relevante

direktiver (bla. UCITS) (art. 35-37). Det gis videre visse tilleggskrav til definisjoner av derivater i MiFID vedlegg I avsnitt C (7) og (10) (art. 38-39).

Kommisjonen skal revurdere enkelte regler innen to år (art. 40)

Merknader

MiFID-regelverket (jf. St.prp. nr. 40 (2005-2006) bygger på en forutsetning om høy grad av harmonisering av regelverket for omsetning og markeder for finansielle instrumenter..

Gjennomføring av EØS-regler som svarer til MiFID (direktiv2004/39/EF) krever endringer på en rekke områder innenfor verdipapirmarkedsområdet, og Finansdepartementet vil i løpet av vårsesjonen 2007 legge frem for Stortinget forslag til ny lov om verdipapirhandel og ny lov om regulerte markeder (børs mv.). Gjennomføring av EØS-regler som svarer til Kommisjonsforordningen er tenkt gjennomført i norsk rett ved forskrifter, og forutsetter at Stortinget vedtar de nødvendige forskriftshjemler som er en del av det lovforslaget som Finansdepartementet vil legge frem. Beslutningen i EØS-komiteen vil følgelig måtte tas med forbehold om Stortingets samtykke etter EØS-avtalens artikkel 103.

Gjennomføringen av kommisjonsforordningen og kommisjonsdirektiv 2006/73/EF vil medføre et betydelig forskriftsarbeid med krav til endringer og en større detaljgrad på en rekke områder innenfor verdipapirlovverket. Kredittilsynet har opprettet to arbeidsgrupper som skal fremme forslag til forskrifter som skal gjennomføre kommisjonsdirektivet og kommisjonsforordningen i norsk rett.

Andre opplysninger:

Etter oppdrag fra Kommisjonen avga Committee of European Securities Regulators (CESR) i april 2005 forslag til nivå 2 rettsakter under MiFID. Arbeidet i CESR var gjenstand for flere offentlige høringer, og flere konsultasjoner med representanter for bransjene og investororganisasjoner.

Forordningen gir utfyllende bestemmelser til en rekke av bestemmelsene i MiFID. Forholdet mellom rammedirektivet og de utfyllende rettsaktene kan til dels sammenlignes med forholdet mellom lov og forskrift, selv om de utfyllende rettsaktene også kan inneholde bestemmelser som etter norsk rettstradisjon vanligvis ville vært lagt til lov. Den forventede fremtidige dynamikken i nivå 2 regelverket tilsier imidlertid at disse gjennomføres i norsk rett ved forskrift, forutsatt at det er gitt tilstrekkelige forskriftshjemler.

Sakkyndige instansers merknader

Kredittilsynet og Finansdepartementet finner rettsakten relevant og akseptabel

Vedlegg XI Telekommunikasjonstjenester

32005 L 0082 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2005/82/EF av 14. desember 2005 om opphevelse av rådsdirektiv 90/544/EØF om harmoniserte frekvenser for det pan-europeiske personsøkersystemet ERMES (European Radio Message System)

Sammendrag av innhold

Rådsdirektiv 90/544/EØF ble vedtatt for å legge til rette for en harmonisert introduksjon innen EU av det pan-europeiske personsøkersystemet ERMES i frekvensbåndet 169,4 – 169,8 MHz. . I ettertid har det vist deg at dette systemet ikke fikk den utbredelse som en forventet, og i dag er systemet nesten ikke i bruk om i det hele tatt. I Norge er de tillatelser som ble gitt for bruk av systemet, blitt gitt tilbake til ekommyndigheten av innehaverne av tillatelsene. Det angjeldende

frekvensbåndet kan brukes på en mer effektiv måte til andre radiotjenester og det er vedtatt ny EU-regulering for å legge til rette for disse tjenestene. På denne bakgrunn har Europaparlamentet og Rådet ved dette direktiv vedtatt å oppheve det opprinnelige direktivet.

Merknader

Direktivet opphever rådsdirektiv 90/544/ EØF som er erstattet av kommisjonsvedtak 2005/928/EF om harmonisert bruk av frekvensbåndet 169,4 – 169,8125MHz (se omtale nedenfor).

32005 D 0928 Kommisjonsvedtak 2005/928/EF av 20. desember 2005 om harmonisert bruk av frekvensbåndet 169,4 – 169,8125MHz

Sammendrag av innhold

Kommisjonsvedtaket inneholder en ny frekvensplan for båndet 169,4 – 169,8125 MHz. Dette båndet var tidligere avsatt til det pan-europeiske personsøkersystemet ERMES, men dette systemet fikk aldri den utbredelse som en forventet og systemet er nå nesten ikke i bruk om i det hele tatt. Den rettsakten som allokerte frekvensbåndet til ERMES (Rådsdirektiv 90/544/EØF) er nå blitt opphevet, jf. omtale ovenfor av europaparlaments- og rådsdirektiv 2005/82/EF om opphevelse av rådsdirektiv 90/544/EØF om harmonisert frekvenser for det pan-europeiske personsøkersystemet ERMES – European Radio MESSage System), slik at båndet nå kan brukes på en mer effektiv måte og til andre radiotjenester.

Formålet med kommisjonsvedtaket er å fremme harmonisert bruk av frekvensbåndet 169,4 – 169,8125 MHz innen det felles marked. Det inneholder en detaljert frekvensplan og foreskriver at båndet skal brukes til seks foretrukne applikasjoner inkludert trygghetsalarmer og utstyr for hørselshemmede.

Merknader

Rettsakten vil etter planen bli gjennomført ved endring av forskrift som gir generelle tillatelser til bruk av frekvenser (Fribruksforskriften), FOR-2005-06-20-715.

Sakkyndige instansers merknader

Post- og teletilsynet og Samferdselsdepartementet anser rettsakten som relevant og akseptabel.

Vedlegg XIII Transport

Kapittel VI Sivil luftfart

32006 R 0736 Kommisjonsforordning (EF) nr. 736/2006 av 16. mai 2006 om arbeidsmetodene til det europeiske flysikkerhetsbyrået ved gjennomføring av inspeksjoner i medlemsstatenes luftfartsmyndigheter

Sammendrag av innhold

For å fremme flysikkerheten innen EU/EØS-området er EASA gitt oppgaven med å foreta inspeksjoner av landenes nasjonale luftfartsmyndigheter (såkalte 'standardiseringsinspeksjoner'), jf. forordning 1592/2002 artikkel 12 nr. 2 bokstav d). Slike inspeksjoner skal først og fremst sikre etterlevelse av vedlegget (del 21) til forordning 1702/2003, samt vedlegg I (del M), vedlegg II (del 145), vedlegg III (del 66) og vedlegg IV (del 147) til forordning 2042/2003.

Forordning 1592/02 artikkel 16 nr. 4 pålegger Kommisjonen å fastsette arbeidsmetodene for slike inspeksjoner, og kommisjonsforordning (EF) nr. 736/2006 gir de nærmere regler for hvordan EASA skal utføre inspeksjoner av medlemsstater. Den inneholder grunnleggende prinsipper vedrørende gjennomføringen (jf. artikkel 3), og bestemmelser om informasjonsutveksling/bistand fra nasjonale myndigheter (jf. artikkel 4). Videre inneholder forordningen regler om EASAs

inspeksjonsgrupper (jf. artikkel 5 og 6), en nærmere beskrivelse av de ulike fasene i inspeksjonsprosessen (jf. artikkel 8-12), en kategorisering av konklusjonene fra inspeksjonene, herunder beskrivelse av de forskjellige avvik (jf. artikkel 13), og hvordan inspeksjoner skal følges opp (jf. artikkel 15). Flere av disse reglene retter seg primært mot EASA som tilsynsorgan.

Merknader

Kommisjonsforordningen er en direkte konsekvens av forordning 1592/2002 og Norges medlemskap i EASA. EASA har også tidligere utført inspeksjoner i Norge uten at dette har bygget på et konkretisert rettslig grunnlag, men istedet på aksept fra norske myndigheter og Norges mer generelle forpliktelser etter gjennomføringen av forordning 1592/2002. Jf. også St.prp. nr. 44 (2004-2005) om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 179/2004 – europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1592/2002 om felles regler for sivil luftfart og om opprettelse av et europeisk byrå for flysikkerhet.

I forbindelse med inspeksjoner krever forordningen aktiv bistand fra medlemsstatene. Den nasjonale myndighet må i perioden før, under og etter inspeksjonen sette av noe ressurser for å sikre en vellykket gjennomføring. Dette gjelder bl.a. forberedelse og deltakelse i intervjuer, samt fremskaffelse av dokumentasjon. Det skal oppnevnes en nasjonal koordinator (jf. artikkel 6 nr. 4) som bistår i alle trinn i prosessen og vil være bindeleddet mellom den nasjonale myndighet og EASA i de ca. 40 ukene fra forhåndsvarsel gis og frem til endelig avslutning av inspeksjonen. Det forutsettes at fageksperter fra nasjonale luftfartsmyndigheter blir engasjert av EASA til å delta i inspeksjonsteamene. Dette vil også kreve personellressurser, mens kostnadene for slik deltakelse forutsettes dekket av EASA.

For private rettssubjekter påløper likeledes noe ressursbruk knyttet til eventuelle EASA-besøk hos den nasjonale myndighets tilsynsobjekter.

Sakkyndige instansers merknader

Luftfartstilsynet har representert Norge på møtene i EASA-komiteen. Luftfartstilsynet og Samferdselsdepartementet tilrår at rettsakten innlemmes i EØS-avtalen.

32006 R 0831 Kommisjonsforordning (EF) nr. 831/2006 av 2. juni 2006 om endring av forordning (EF) nr. 622/2003 om fastsettelse av tiltak for gjennomføring av felles grunnleggende standarder for luftfartssikkerhet

Sammendrag av innhold

Kommisjonsforordning (EF) nr. 622/2003 om fastsettelse av tiltak for gjennomføring av felles grunnleggende standarder for luftfartssikkerhet inneholder detaljerte supplerende sikkerhetskrav i tillegg til dem som allerede finnes i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 2320/2002. Kravene er samlet i vedlegget til forordningen og er sensitive og derfor gradert "EU Restricted". Norge er forpliktet til å behandle gradert informasjon i henhold til sikkerhetslovens bestemmelser §§ 11 og 12. "EU Restricted" tilsvarer "BEGRENSET" etter sikkerhetsloven. Innholdet i rettsakten vil derfor bli beskrevet tilstrekkelig generelt til at gradering av informasjonen ikke er nødvendig.

Hovedelementene i endringen ved forordning 831/2006 er følgende:

1. Det innføres nye krav/presiseringer i vedleggets kapittel 2 (SIKKERHET I LUFTHAVNER). Det innføres nærmere krav om beskyttelse og kontroll med innsjekkingsmaterieell - så som PCer hvor innsjekking registreres, boardingkort eller bagasjemerkelapper som ikke er utfylte (blanke) mm.
2. Det innføres nye krav/presiseringer i vedleggets kapittel 6 (FRAKT, KURÉRPOST OG EKSPRESSPAKKER). Endringene innebærer en innstramming og presisering av kravene i kapittel 6 i vedlegget til forordning (EF) nr. 2320/2002 innenfor de rammer som denne forordningen setter. Det innføres et klarere skille mellom sikkerhetskontrolltiltakene knyttet til leveranser fra såkalte "kjente avsendere" og nyskapningen med såkalte "account consignor" ("betrodd avsender") for forsendelser med rene fraktfly.

Forordningen presiserer kravene til fraktleverandører som ønsker å oppnå status som "sikkerhetsgodkjent fraktleverandør" med de fordeler det innebærer med mulighet for utpeking av egne "kjente avsendere" og alternativer til den ordinære sikkerhetskontrollen av frakt på lufthavnen. Luftfartstilsynet står for sikkerhetsgodkjennelsen av kvalifiserte fraktleverandører. Godkjennelsen er gebyrbelagt og selvfinansierende. Forordningen presiserer at luftfartsselskap også kan søke om status som "sikkerhetsgodkjent fraktleverandør".

Merknader

Forordningene (EF) nr. 2320/2002 og 622/2003 er inntatt i forskrift av 30. april 2004 nr. 715 om forebygging av anslag mot sikkerheten i luftfarten, og forordning 831/2006 vil bli implementert i norsk rett ved endring av denne forskrift.

Sakkyndige instansers merknader

Luftfartstilsynet anbefaler at rettsakten tas inn i EØS-avtalen. Samferdselsdepartementet har gitt sin tilslutning til dette.

Vedlegg XV Statsstøtte

32006 R 1976 Kommissjonsforordning (EF) nr. 1976/2006 av 20. desember 2006 om forlengelse av anvendelsesperioden for eksisterende gruppeunntak

Sammendrag av innhold

Forordningen gjelder en forlengelse på halvannet år av gruppeunntakene for støtte til sysselsetting, små og mellomstore bedrifter og opplæring, til og med 30. juni 2008.

Etter EØS-avtalen artikkel 61 (1) (EF-traktaten artikkel 87) er offentlig støtte til næringsdrivende som hovedregel forbudt. Visse stønadsformer kan likevel være lovlige i medhold av unntakshjemplene i EØS-avtalen. Myndighetene må som hovedregel forhåndsmelde støtten til EFTAs Overvåkingsorgan (ESA), som gjør vedtak om å godkjenne støtten før denne kan settes i verk, jf. EØS-avtalen artikkel 62 og ODA-avtalen protokoll 3 (artikkel 88 i EF-traktaten). Rådsforordning (EF) nr. 994/98 delegerer kompetanse fra Rådet til Kommisjonen når det gjelder myndighet til å bestemme hvordan reglene om offentlig støtte skal anvendes i praksis, og spesielt hvilke typer støtte som kan unntas notifikasjonsplikten i artikkel 87 EF (tilsvarer EØS-avtalen artikkel 61). Med hjemmel i rådsforordning 994/19 har Kommisjonen utarbeidet flere forordninger om gruppeunntak. Disse forordningene er implementert i norsk rett ved forskrift om gjennomføring av EØS-regler om unntak fra notifikasjonsplikt for enkelte former for offentlig støtte av 5. desember 2003 nr. 1429.

Kommisjonen arbeider med å forenkle administrasjonen av de aktuelle støtteformene ved å overlate den direkte kontrollen til den enkelte medlemsstat. Kommisjonen har derfor vedtatt flere forordninger om unntak fra notifikasjonsplikten, bl.a. gruppeunntakene om støtte til sysselsetting, små og mellomstore bedrifter og opplæring. De tre kommissjonsforordningene utløp 31.12.2006, men kan anvendes i en overgangsperiode på seks måneder.

Medlemsstatene er pålagt kontroll- og rapporteringsplikter ved tildeling av støtte i henhold til forordningene. Kravet om å sende inn melding til Fornyings- og administrasjonsdepartementet innen 20 dager etter at et tiltak er iverksatt gjelder imidlertid ikke for støtte som i medhold av denne forordningen er en forlenging av eksisterende støtteordninger, forutsatt at det materielle innholdet ikke endres.

Merknader

Det offentliges adgang til å gi støtte vil i begrenset grad påvirkes som følge av forordningen. De materielle reglene for å tildele støtte etter gruppeunntakene endres ikke. Dersom gruppeunntakene ikke forlenges, faller de bort. Dette innebærer ikke at denne typen offentlig støtte blir forbudt, men at støttegiver må benytte andre prosessuelle regler. Det vil si at støtten må notifiseres til og forhåndsgodkjennes av ESA.

Forordningen vil ikke medføre økonomiske konsekvenser for Norge da støtteordninger under gruppeunntakene likevel vil kunne bli godkjent av ESA, jf. EØS-avtalen artikkel 61 (3).

Forordningens forlengelse av gruppeunntakene innebærer en fortsettelse av gjeldende administrative prosedyrer i forbindelse med støtte til sysselsetting, små og mellomstore bedrifter og opplæring. Gruppeunntakene har vært brukt relativt aktivt i Norge og støttegivere har funnet prosedyrene for gruppeunntak arbeidsbesparende og nyttige.

Forlengelsen av de tre gruppeunntakene vil medføre en endring av forskrift av 5. desember 2003 nr. 1429.

Sakkyndige instansers merknader

Spesialutvalget for offentlig støtte og referansegruppen for offentlig støtte er orientert om saken, og gitt mulighet til å kommentere den foreslåtte forlengelsen. Fornyings- og administrasjonsdepartementet mener det er fornuftig å videreføre de eksisterende gruppeunntakene halvannet år.

32006 R 1998 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1998/2006 av 15. desember 2006 om anvendelsen av traktatens artikkel 87 og 88 på bagatellmessig støtte

Sammendrag av innhold

Kommisjonen vedtok 15. desember 2006 forordning nr. 1998/2006 om bagatellmessig støtte. Denne erstatter forordning nr. 69/2001 om samme tema som er implementert i norsk rett som forskrift. Den nye forordningen trådte i kraft i EU 1. januar 2007.

Forordningen setter opp vilkårene for når støtte anses som bagatellmessig støtte og således ikke omfattes av forbudet mot offentlig støtte i EØS-avtalen artikkel 61 (1).

Etter EØS-avtalen artikkel 61 (1) (EF-traktaten artikkel 87) er offentlig støtte til næringsdrivende som hovedregel forbudt. Visse stønadsformer kan likevel være lovlige i medhold av unntakshjemplene i EØS-avtalen. Myndighetene må som hovedregel forhåndsmelde støtten til EFTAs Overvåkingsorgan (ESA), som gjør vedtak om å godkjenne støtten før denne kan settes i verk, jf. EØS-avtalen artikkel 62 og ODA-avtalen protokoll 3 (artikkel 88 i EF-traktaten).

Små støttebeløp til den enkelte virksomheten anses ikke å vri konkurransen eller påvirke samhandelen og faller således utenfor forbudet mot offentlig støtte.

Forordning (EF) nr. 69/2001 om anvendelsen av traktatens artikkel 87 og 88 på bagatellmessig støtte utløp 31. desember 2006, og deler av forordningen kan anvendes frem til 30. juni 2007.

De materielle reglene for å gi bagatellmessig støtte til virksomheter endres noe i den nye forordningen i forhold til tidligere forordning (EF) nr. 69/2001. Beløpsgrensen heves fra € 100 000 til € 200 000 over en treårsperiode. Dette begrunnes i inflasjon og BNP-vekst i EU. Videre kan transportsektoren motta bagatellmessig støtte, men veitransportsektoren kan bare motta opp til € 100 000 over en treårsperiode.

Støttegiver pålegges også nye administrative krav i forbindelse med tildelingsprosedyren ved at de skriftlig må orientere støttemottakere om karakteren av støtte, støttebeløp mv. og må hente inn en skriftlig bekreftelse fra støttemottaker om eventuell annen bagatellmessig støtte som er mottatt de to foregående årene og i det aktuelle året. Støtten må også være transparent, dvs. at støttebeløpet må beregnes nøyaktig før det tildeles. Det gis konkret veiledning i forordningen om når lån, kapitaltilførsler, risikokapital og garanti kan anses å være transparent støtte. Tildeling av bagatellmessig støtte og annen offentlig støtte til de samme støtteberettigede kostnadene forbys så fremt slik kumulasjon vil resultere i at støtteintensiteten overstiger den maksimale støtteintensitet i et gruppeunntak eller i et konkret vedtak fra Kommisjonen/ESA. Dette innebærer at maksimal støtteintensitet i et vedtak eller i et gruppeunntak ikke kan uthules ved å gi bagatellmessig støtte på toppen.

Forordningen har gyldighet frem til 31. desember 2013. Dersom forordningens gyldighetstid ikke forlenges etter dette tidspunkt, vil den likevel gjelde i en tilpasningsperiode på seks måneder.

Merknader

Kommisjonsforordningen innebærer at norske myndigheter kan gi dobbelt så mye bagatellmessig støtte som de kan i dag. Norske myndigheter har støttet en økning av beløpsgrensen, og mener at € 200 000 over en treårsperiode er en akseptabel grense. Økningen av den øvre beløpsgrensen og utvidelsen av anvendelsesområdet med tanke på transportsektoren, kan medvirke til en økning i bruken av bagatellmessig støtte og således få økonomiske og budsjettmessige konsekvenser.

Differensiert arbeidsgiveravgift tillates fra 1.1.2007 også i områder der det før 1.1.2004 var tillatt å gi slik støtte. Dette åpner for mer skjønnsmessig bruk av bagatellmessig støtte i områder som får gjeninnført differensiert arbeidsgiveravgift. (Som kjent har støtte til differensiert arbeidsgiveravgift i form av bagatellmessig støtte hatt forrang framfor bagatellmessig støtte til andre formål siden 1.1.2004.)

Det er vanskelig å si noe sikkert om hvilke økonomiske konsekvenser det nye regelverket i realiteten får i Norge. Rammene for hvor mye bagatellmessig støtte som kan gis av det offentlige øker merkbart, men om handlingsrommet vil bli utnyttet avhenger av budsjettene i staten og kommunene. Det er ingen krav om rapporteringsplikt når en gir bagatellmessig støtte og Fornyings- og administrasjonsdepartementet har derfor ingen oversikt over hvor mye som faktisk gis i bagatellmessig støtte i Norge hvert år. Særlig kjenner vi ikke til hvor mye som gis av de enkelte kommunene og fylkeskommunene.

Kommisjonsforordningen tar sikte på å føre videre de forenklete prosessuelle reglene for bagatellmessig støtte. De økte administrative byrdene for støttegivere i forbindelse med tildelingsprosedyren og beregning av støttebeløp anses ikke å være uhåndterlig. De nye administrative kravene kan imidlertid medføre vanskeligheter for automatiske støtteordninger, som for eksempel skatteordninger, da de ikke automatisk oppfyller de nye kravene. Medlemslandene pålegges også å føre detaljerte oversikter over i hvor stor grad forordningen utnyttes. Dette er imidlertid også pålagt etter den gjeldende forordningen.

Forordningen vil medføre en endring av forskrift av 5. desember 2003 nr. 1429.

Sakkyndige instansers merknader

Utkastene til kommisjonsforordning har vært behandlet i spesialutvalget for offentlig støtte og referansegruppen for offentlig støtte i møte 15. mai 2006 og gjennom skriftlig behandling i juli og i september/oktober 2006. Fornyings- og administrasjonsdepartementet (FAD) har mottatt kommentarer fra flere medlemmer i spesialutvalget og dette er innarbeidet i de to brevene som er sendt Kommisjonen. FAD mottok ingen kommentarer fra den eksterne referansegruppen. FAD tilrå at forordningen innlemmes i EØS-avtalen.

Vedlegg XVIII Helse og sikkerhet på arbeidsplassen, arbeidsrett og lik behandling av kvinner og menn

32005 L 0047 Rådsdirektiv 2005/47/EF av 18. juli 2005 om avtala mellom Det europeiske jernbanefellesskapet (CER) og Den europeiske transportarbeidarføderasjonen (ETF) om visse aspekt ved arbeidvilkåra til mobile arbeidstakarar som utfører samverkande grensekryssande tenester innanfor jernbanesektoren

Sammendrag av innhold

Jernbanesektoren er i dag omfattet av direktiv 2003/88/EF (arbeidstidsdirektivet). Direktivet om arbeidsvilkår for mobile arbeidstakere som utfører grensekryssende jernbanetraffikk vil gå foran arbeidstidsdirektivet fordi det inneholder mer spesifikke bestemmelser, jf arbeidstidsdirektivet artikkel 14. Direktivet kommer imidlertid bare til anvendelse for de mobile arbeidstakere som arbeider med grenseoverskridende tjenester. Mobile arbeidstakere innenfor jernbanesektoren som bare arbeider innenfor Norges grenser vil fremdeles omfattes av arbeidstidsdirektivet.

Direktivet inneholder bestemmelser som stiller krav til daglige hvileperioder i hjemmet, daglige hvileperioder utenfor hjemmet, krav til pauser og ukentlige hvileperioder, samt begrensninger i kjøretidens varighet. Den daglige hvileperioden i hjemmet skal som hovedregel utgjøre minst 12 sammenhengende timer i løpet av en 24 timers periode. Den daglige hvileperioden utenfor hjemmet skal minimum være på 8 sammenhengende timer i løpet av en 24 timers periode. Videre foreslås det at en hvileperiode utenfor hjemmet skal følges av en hvileperiode i hjemmet. Pausene skal være på minst 30 minutter dersom arbeidstiden overstiger 6 timer, men minst 45 minutter for førere av toget dersom arbeidstiden overstiger 8 timer. Den ukentlige hvilen skal være på 24 timer i tillegg til den daglige hvilen på 12 timer. På årsbasis stilles det ytterligere krav til minst 24 sammenhengende perioder med to døgn fri hvorav halvparten av disse skal omfatte en lørdag/søndag. Den daglige kjøretiden skal begrenses til 9 timer for de førere som kjører på dagtid og 8 timer for de som kjører om natten. Samtidig er den maksimale kjøretiden i løpet av en 2 ukers periode begrenset til 80 timer.

Merknader

Mobile arbeidstakere innenfor jernbanesektoren omfattes av arbeidsmiljøloven. Direktivet nødvendiggjør særlige tilpasninger i forhold til arbeidstidsbestemmelsene i arbeidsmiljøregelverket for denne gruppen arbeidstakere. Blant annet inneholder ikke dagens regler krav om to sammenhengende døgn fri, regler om hvileperioder utenfor hjemmet og kjøretid. Det vil være mest hensiktsmessig å fastsette særregler i forskrift for de mobile arbeidstakere innenfor jernbanesektoren som omfattes av direktivet. Forskriften kan fastsettes med hjemmel i arbeidsmiljøloven § 10-12, sjettedde.

Implementeringsfristen er 27. juli 2008.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært på høring hos partene i arbeidslivet. Arbeids- og inkluderingsdepartementet tilrår at rettsakten innlemmes i EØS-avtalen.

32006 L 0015 Kommisjonsdirektiv 2006/15/EF av 7. februar 2006 om vern av helse og sikkerhet til arbeidstakere mot risiko i forbindelse med kjemiske agenser i arbeidet (opprettelse av tilleggsliste over kjemiske grenseverdier for implementering av rådsdirektiv 98/24/EF, og justering av direktivene 91/322/EØF og 2000/39/EF)

Sammendrag av innhold

Direktivet inneholder en tilleggsliste over veiledende grenseverdier.

Landene (inkludert Norge etter implementering av direktivet i EØS-avtalen) er forpliktet til å fastsette veiledende grenseverdier for alle stoffene i direktivet og ta hensyn til grenseverdiens størrelse, men de kan sette disse både høyere og lavere, avhengig av nasjonale hensyn. I Arbeidstilsynets veiledning over administrative normer er det fastsatt normer for alle, utenom fire av stoffene i direktivet.

Tabellene i vedlegg 1 viser en oversikt over forholdet mellom de administrative normene og de yrkeshygieneiske grenseverdiene oppført i direktivet.

Merknader

For 11 stoff på listen har Norge høyere verdi enn foreslått i direktivet. Det er videre 12 stoff der Norge har samme verdi og 6 stoff der Norge har lavere verdi enn de foreslåtte.

Arbeidstilsynet (Atil) har igangsatt et prosjekt for å implementere direktivet innen fristen 1. september 2007. Målet med prosjektet er en revisjon av de normene der Norge har høyere verdi enn EUs direktiv og å utarbeide og fastsette administrative normer for de stoffer der Norge ikke har norm fra før. Atil har bedt Statens arbeidsmiljøinstitutt (STAMI) sette i gang den prosessen som er nødvendig for å sammenstille kriteriedokumenter for disse stoffene. Forslag til nye administrative normer er planlagt å sendes på høring i mai 2007 og drøfting med partene er planlagt etter sommeren.

Sakkyndige instansers merknader

Arbeidstilsynet tilrår at rettsakten innlemmes i EØS-avtalen. Rettsakten har vært behandlet i Spesialutvalget for personbevegelse, arbeidsliv og arbeidsmiljø, der Arbeids- og inkluderingsdepartementet, Barne- og likestillingsdepartementet, Finansdepartementet, Samferdselsdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet, Fornyings- og administrasjonsdepartementet, Kunnskapsdepartementet og Justisdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Vedlegg XX Miljø

Kapittel I Allment

32006 D 0340 Kommisjonsvedtak 2006/340/EF av 8. mai 2006 om endring av vedtak 2001/171/EF om lenging av vilkåra for eit unntak for glasemballasje med omsyn til dei nivåa for konsentrasjon av tungmetall som er fastsette i europaparlaments- og rådsdirektiv 94/62/EF

Sammendrag av innhold

Kommisjonsvedtak 2006/340/EF er helt kort, og bestemmer bare at artikkel 6 i kommisjonsvedtak 2001/171/EF skal slettes.

Kommisjonsvedtak 2001/171/EF sier at grensene for innhold av tungmetaller i glassemballasje, som er fastsatt i emballasjedirektivet(94/62/EF), ikke skal gjelde for resirkulert glassemballasje. I henhold til artikkel 6 skal vedtaket opphøre 30. juni 2006, med mindre det blir forlenget. Vedtak 2006/340/EF innebærer derfor at vedtak 2001/171/EF fortsetter å gjelde, det vil si at unntaket for grensene for tungmetall i resirkulert glassemballasje gjelder uten tidsbegrensning.

Merknader

Vedtaket er hjemlet i EF-traktaten. Det er ikke henvist til noen spesiell artikkel. Forholdet er regulert i norsk rett i produktforskriften av 1. juni 2004. Produktforskriften ble 21. desember 2005 endret for å gjennomføre vedtak 2001/171/EF, med ikrafttredelse 1. januar 2006. Endringen ble tatt inn uten tidsbegrensning, hvilket betyr at kommisjonsvedtak 2006/340/EF ble gjennomført fra samme tidspunkt.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært behandlet i Spesialutvalget for miljø, der Miljøverndepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Finansdepartementet, Olje- og energidepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Arbeids- og inkluderingsdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

32006 L 0012 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/12/EF av 5. april 2006 om avfall (konsolidert versjon)

Sammendrag av innhold

Direktivet er en sammenstilling av det opprinnelige rammedirektivet for avfall fra 1975 (75/442) og endringene som er gjort i dette siden vedtakelsen. (For å forenkle og gjøre lovgivningen lettere tilgjengelig for borgerne, har Kommisjonen besluttet at alle rettsakter skal konsolideres senest etter at rettsakten er blitt endret for tiende gang). Direktivet endrer ikke eksisterende lovgivning.

Merknader

Det opprinnelige rammedirektivet for avfall og alle senere endringer er tatt inn i norsk rett. Direktivet vil ikke få rettslige, administrative eller økonomiske konsekvenser i Norge.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært behandlet i Spesialutvalget for miljø, der Miljøverndepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Finansdepartementet, Olje- og energidepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Arbeids- og inkluderingsdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Kapittel II Vann

32006 L 0011 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/11/EF av 4. mars 2006 om forurensning fra visse farlige stoffer til vann (kodifisert versjon)

Sammendrag av innhold

Direktivet innebærer en strømlinjeforming og kodifisering av direktiv 76/464/EØF som har vært endret mange ganger, bl.a. gjennom innføring av rammedirektivet for vann (2000/60/EF).

Merknader

Direktiv 76/464/EØF er gjort gjeldende som forskrift i Norge gjennom Forskrift om gjennomføring av direktivene i EØS-avtalens vedlegg XX om utslipp av farlige stoffer til vann. Kravene oppfylles gjennom SFTs arbeid med utslippstillatelser.

Direktivet forventes ikke å få konsekvenser i Norge utover at henvisningene i norsk regelverk oppdateres.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært behandlet i Spesialutvalget for miljø, der Miljøverndepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Finansdepartementet, Olje- og energidepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Arbeids- og inkluderingsdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Kapittel V Avfall

32006 D 0329 Kommisjonsvedtak 2006/329/EF av 20. februar 2006 om spørreskjema for rapportering om gjennomføring av direktiv 2000/76/EF om forbrenning av avfall

Sammendrag av innhold

Vedtaket er en oppfølging av direktiv 2000/76/EF om forbrenning av avfall (forbrenningsdirektivet), som hadde frist for gjennomføring i medlemsstatene 28. desember 2002. Artikkel 15 i forbrenningsdirektivet bestemmer at medlemsstatene skal rapportere om gjennomføringen av direktivet i henhold til et spørreskjema utarbeidet av Kommisjonen. Hensikten er å samle informasjon om gjennomføringen av forbrenningsdirektivet, og status mht hvorvidt forbrenningsanleggene i medlemsstatene overholder kravene i direktivet.

Rapporteringsperioden skulle i utgangspunktet være de første tre årene etter 28. desember 2002, men ettersom direktivet vil gjelde alle forbrenningsanlegg først fra 28. desember 2005, legger Kommisjonen opp til at første rapporteringsperiode skal være 1. januar 2006 til 31. desember 2008.

Rapporteringskjema/spørreskjema til utfylling er vedlagt vedtaket. Fristen for innlevering av spørreskjemaet til Kommisjonen er 30. september 2009.

Merknader

Vedtaket er hjemlet i forbrenningsdirektivet (2000/76/EF) artikkel 15, som igjen er hjemlet i EF-traktaten artikkel 175(1). Forbrenningsdirektivet er gjennomført i avfallsforskriften av 1. juni 2004. Kommisjonsvedtaket er en ren oppfølging av forbrenningsdirektivet, og vil ikke innebære

endringer i norsk regelverk. Vedtaket vil bli fulgt opp av Statens forurensningstilsyn (SFT), som vil stå for utfylling av spørreskjemaet. Skjemaet sendes deretter til ESA via Miljøverndepartementet.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært behandlet i Spesialutvalget for miljø, der Miljøverndepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Finansdepartementet, Olje- og energidepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Arbeids- og inkluderingsdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Vedlegg XXI Statistikk

32006 R 1365 Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1365/2006 av 6. september 2006 om statistikk over godstransport på innlands vannveier, og opphevelse av rådsdirektiv 80/1119/EØF

Sammendrag av innhold

Forordningen opphever rådsdirektiv 80/1119, som er tatt inn i vedlegg XXI til EØS-avtalen. Forordningen spesifiserer vilkårene for innsamling av data på dette området, definisjoner, hvilke data som skal samles inn og hvordan data skal overføres og formidles.

Merknader

Statistisk sentralbyrå har deltatt i drøftingene av forslaget, som ikke har økonomiske eller administrative konsekvenser ettersom innsamlingen av denne typen informasjon ikke er relevant og aktuell i Norge.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Statistisk Sentralbyrå, som finner den relevant og akseptabel.

Vedlegg XXII Selskapsrett

32006 L 0046 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/46/EF av 14. juni 2006 om endring av direktiv 78/660/EØF, 83/349/EØF, 86/635/EØF og 91/674/EØF om årsregnskaper og konsoliderte regnskaper for visse selskapsformer, banker og andre finansinstitusjoner og forsikringsselskaper

Sammendrag av innholdet

Direktivet skal bedre tilliten til finansregnskap og årsrapporter som publiseres av europeiske selskaper. Direktivet inneholder bestemmelser om kollektivt ansvar for styremedlemmer for å utarbeide og publisere årsregnskap. Direktivet krever at andre enn små foretak skal gi nærmere angitte opplysninger om transaksjoner med nærstående parter og om ikke-balanseførte arrangementer, blant annet ved bruk av såkalte "special purpose entities" (enheter for særskilte formål). Direktivet krever at børsnoterte foretak skal gi en redegjørelse for selskapets foretaksstyring i en egen del av årsberetningen.

Merknader

Direktivet fordrer enkelte endringer i norsk regnskapslovgivning, herunder endringer i regnskapslovens krav til noteopplysninger og årsberetningen. Det skal gis nærmere angitte

opplysninger i noter til årsregnskapet om transaksjoner med nærstående parter og om ikke-balansførte arrangementer og kravet om at børsnoterte foretak skal gi en redegjørelse for selskapets foretaksstyring i en egen del av årsberetningen eller i en egen rapport om foretaksstyring. Dersom en vil åpne for adgangen til å gi opplysninger i en egen rapport om foretaksstyring, må det gjennomføres ved særskilte lovregler. Beslutningen i EØS-komiteen vil følgelig måtte tas med forbehold om Stortingets samtykke etter EØS-avtalens artikkel 103.

Dersom adgangen til å gi opplysninger i en egen rapport om foretaksstyring benyttes, må det presiseres et krav i revisorloven om revisorkontroll av denne.

Etter en foreløpig vurdering legger Finansdepartementet til grunn at bestemmelsen i direktivet om kollektivt ansvar for styremedlemmer for årsregnskapet, årsberetningen og i tilfelle rapport om foretaksstyring er oppfylt i dagens lovverk. Dette må imidlertid vurderes nærmere av lovutvalget som skal foreslå regler til gjennomføring av direktivet.

Sakkyndige instansers merknader

Et lovutvalg oppnevnt 10. november 2006 som skal vurdere tiltak mot hvitvasking av penger og terrorfinansiering og tiltak mot manipulering av finansiell informasjon skal foreslå nødvendige lovregler til gjennomføringen av direktivet i norsk rett. Finansdepartementet finner direktivet relevant og akseptabelt.